

ה"ט 21812/05/15 - ע ש ב נגד ר ב, מ ב

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 21812-05-15 ש ב נ' ב ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט אורי גולדקורן
מבקשת	ע ש ב
נגד	
משיבות	1. ר ב
	2. מ ב

פסק דין

1. ביום 12.5.2015 הגישה המבקשת נגד המשיבות בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: החוק). בבקשה צוין כי המשיבות הטרידו את המבקשת וילדיה ונקטו כלפיהם באלימות מילולית באופן יומיומי, וכי עקב כך חלה החמרה במצבה הרפואי של המבקשת, הנמצאת בטיפול פסיכיאטרי. עוד צוין כי ביום 10.5.2015 הגישה המבקשת תלונה במשטרה.

בישיבה במעמד צד אחד ביום 12.5.2015 סיפרה המבקשת כי מדובר בסכסוך בן שנתיים, אשר כלל איום ברצח ואף הגיע לביטוי אלימות פיזית, והוביל להגשת בקשות קודמות למתן צו על-פי החוק ולהגשת תלונות במשטרה. עוד הוסיפה כי ביום 6.5.2015 קיללה אותה המשיבה מס' 1 בנוכחות שוטרים.

בתום אותה ישיבה הוריתי למשטרה להודיע בכתב על גורל הטיפול בתלונות שהוגשו על-ידי המבקשת. לאחר שהומצאה ההודעה כאמור, בה צוין - בין היתר - כי לא אותרה במערכת כל תלונה של המבקשת בשנת 2015, ניתן ביום 13.5.2015 צו במעמד צד אחד, לפיו נאסר על המשיבות להטריד את המבקשת.

2. היום התקיים דיון במעמד שני הצדדים. המשיבה מס' 1 טענה כי באירוע ביום 6.5.2015 היא אויימה ברצח, והציגה אישור מהמשטרה (נ/1) המעיד כי היא הגישה תלונה בגין אירוע זה. היא הסבירה כי המבקשת היא שכנתה, וברקע הסכסוך עומדת התנגדותה כי בתה בת 14 תימצא בקשר עם בנה בן 21 של המבקשת. לדבריה, לקשר זה השפעה שלילית על התנהגותה של בתה, ולכן היא פנתה אל המבקשת ושוחחה עמה "כמו אמא לאמא", במטרה להביא לניתוק הקשר. היא כפרה בטענה כי תקפה את המבקשת וכי צעקה על בתה באירוע ביום 6.5.2015.

המשיבה מס' 2, אחותה של המשיבה מס' 1, ואשר מתגוררת בקרבת מקום, כפרה אף היא בטענה כי הטרידה

את המבקשת. היא סיפרה כי המבקשת הסתירה בדירתה את בתה של המשיבה מס' 1, וטענה כי ביום 6.5.2015 היא זו אשר אוימה ברצח על-ידי המבקשת ובני משפחתה. בתשובה לשאלת בית המשפט הבהירה משיבה מס' 2 כי היא תגיש נגד המבקשת בקשה למתן צו לפי החוק.

המבקשת כפרה בכל העובדות שתוארו על-ידי המשיבות, ועמדה על טענתה כי המשיבה מס' 1 ירקה וקיללה.

3. הבקשה הנוכחית אינה הראשונה בסכסוך השכנים הממושך שבין הצדדים. בספטמבר 2014 הגיש כל צד בקשה למתן צו לפי החוק:

* ביום 14.9.2014 הגישה המבקשת בקשה נגד המשיבות למתן צו לפי החוק (ה"ט 34834-09-14). בדיון במעמד צד אחד הוריתי למבקשת לפנות למשטרה ולהמציא דיווח על גורל התלונות שהוגשו על-ידה נגד המשיבות. משלא עשתה כן, ומשסברתי כי לא מתקיים חשש כי בעתיד היא תוטרד על-ידי המשיבות, מחקתי ביום 2.10.2014 את בקשתה.

* בהודעת המשטרה שהוגשה בתיק הנוכחי ביום 13.5.2015 (על-פי החלטתי מיום 12.5.2015) צוין כי התלונה שהגישה המבקשת ביום 14.9.2014 נסגרה על-ידי המשטרה מחוסר ראיות ביום 17.11.2014.

* ביום 15.9.2014 הגישה המשיבה מס' 1 בקשה נגד המבקשת "וכל משפחתה" למתן צו לפי החוק (ה"ט 37908-09-14). משלא מצאתי בבקשה טענה על הטרדה מאיימת מצידה של המבקשת (כאן) - דחיתי אותה. ביום 22.9.2014 מחק בית המשפט המחוזי (בע"א 38118-09-14) את הערעור על החלטת הדחייה.

4. ממכלול העדויות עולה כי בין המבקשת לבין המשיבה מס' 1 קיימת עוינות רבה, המוצאת את ביטויה בהתפרצויות מילוליות כל אחד מהצדדים כלפי רעהו. כל צד משוכנע כי הצד השני "התחיל", ומדובר רק בשאלה של זמן עד אשר ההתבטאויות המילוליות יחריפו, ויגיעו למדרגת איומים. הנפגעים המידיים הם ילדיהם של המבקשת והמשיבה מס' 1, אשר חשופים לביטויי העוינות, לומדים מהי "שכנות טובה" ושרויים בפחד מתמיד.

לא ניתן להכריע מי "התחיל", מי צרח ראשון, מי קילל ומי ירק, מי איים ברצח ומי שלח מבטים מזרי אימים. עם זאת, ברור כי הדרך להפגת המתחים מצריכה "הפרדת כוחות", על מנת למנוע התדרדרות הסכסוך.

5. אין בפני בקשה של המשיבות למתן צו נגד המבקשת, וממילא לא ניתן לתת נגדה צו על-פי החוק, משלא הוגשה בקשה כזו.

מאידך, אינני סבור כי הוכח שהמשיבות הן אלו אשר הטרידו את המבקשת. טענת המבקשת כי הן פעלו כך אינה גוברת על טענת המשיבות כי הן הקורבנות ולא המעוולות. תלונותיה במשטרה לא העלו דבר. לפיכך, אין מקום ליתן

נגדן צו על-פי החוק, רק לשם המטרה הרצויה של "הפרדת כוחות". כבר נפסק ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בגבו, 28.4.2014) כי צו מניעת הטרדה פוגע בזכויות בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי והזכות לחירות ולאוטונומיה. עולה מכך כי יש לעשות שימוש זהיר בהוצאת צו כזה, ורק למטרה שלשמו הוא נועד, לאחר זיהוי המעוול. הפרדה בין שכנים מסוכסכים, מבלי לזהות את המעוול, אינה יכולה להיעשות בדרך של הטלת הצו.

6. התוצאה הינה, איפוא, כי הבקשה נדחית.

הצו הזמני שהוטל ביום 13.5.2015 מבוטל.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ה, 20 מאי 2015, בהעדר הצדדים.